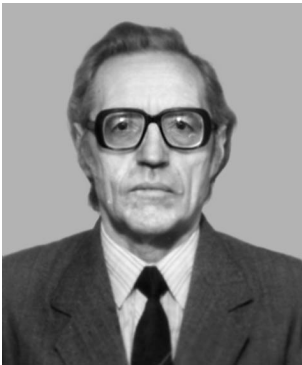

К. Д. Хоменко

Кінякін Сергій Васильович

КІНЯКІН Сергій Васильович (24. 09. 1937, Москва) – мокша-мордовський поет і перекладач. Член СП РФ (1971). Засл. поет Мордовії (1987). Державна премія Респ. Мордовія (2005). Закін. Мордов. університет (м. Саранськ, 1960). Відтоді працював у Мордов. книжк. видавництві; 1977–88 – ред., відп. секр. ж. «Мокша»; 1988–2001 – заступник голови правління СП Мордовії. Автор зб. «Эряфсь и кельгомась» («Життя і любов», 1967), «Инь мазысь» («Найкрасивіша», 1970), «Кизот-вайгяльбет» («Роки-верстви», 1973), «Шачень эряма павазукс» («Народжений жити щасливо», 1987), «Сизеф алашань вайгяль» («Голос стомленого коня», 1997), «Эряфозе, кельгомазе, пингозе» («Живу, тривожусь, люблю», 2007). У творчості оспівує красу рідного краю, дружбу, любов, вірність, розмірковує про мораль і місце людини в світі. Автор тексту Держ. гімну Респ. Мордовія. Неодноразово бував в Україні. Переклав мокша-мордов. мовою вірші «Любіть Україну» В. Сосюри та «Повій, вітре, на Вкраїну...» С. Руданського (обидва опубл., відповідно, в однойм. зб. перекладів мовами народів світу 1998 і 2003 у Києві), низку творів П. Тичини, В. Сосюри, В. Лучука, Р. Лубківського, О. Сенатович, В. Нагнибіді, а також карелофін. епос «Калевала».

Бібліографічний опис:

Кінякін Сергій Васильович / К. Д. Хоменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6957>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).